

Sisukord

III Ettevalmistavad aktid

NÕUKOGU

2016/C 433/01	Nõukogu esimese lugemise seisukoht (EL) nr 21/2016 eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega kehtestatakse süvamere kalavarude püügi eritingimused Kirde-Atlandil ja kalapüügisätteid Kirde-Atlandi rahvusvahelistes vetes ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 2347/2002 Nõukogus vastu võetud 18. oktoobril 2016	1
2016/C 433/02	Nõukogu põhjendused: nõukogu esimese lugemise seisukoht (EL) nr 21/2016 eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega kehtestatakse eritingimused süvamere kalavarude püügiks Kirde-Atlandil ja sätteid kalapüügiks Kirde-Atlandi rahvusvahelistes vetes ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 2347/2002	19

III

(Ettevalmistavad aktid)

NÕUKOGU

NÕUKOGU ESIMESE LUGEMISE SEISUKOHT (EL) nr 21/2016

eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega kehtestatakse süvamere kalavarude püügi eritingimused Kirde-Atlandil ja kalapüügisätteid Kirde-Atlandi rahvusvahelistes vetes ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 2347/2002

Nõukogus vastu võetud 18. oktoobril 2016

(2016/C 433/01)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta ⁽³⁾ nõutakse, et püügitegevus oleks keskkonna seisukohast pikaajaliselt jätkusuutlik ning kalavarusid majandatakse viisil, mis on kooskõlas majandusliku, sotsiaalse ja tööhõivealase kasu saavutamise ja toiduvarude kättesaadavuse toetamise eesmärkidega. Ühise kalanduspoliitikaga tuleks rakendada kalavarude majandamise suhtes nii ettevaatusprintsipi kui ka ökosüsteemipõhist lähenemisviisi, et viia kalapüügiga mere ökosüsteemile avaldatav negatiivne mõju miinimumini, ning püüda tagada, et kalapüügitegevuse puhul välditaks merekeskkonna seisundi halvenemist. Seoses sellega on eriti olulised ka nimetatud määruse artikli 2 lõige 2 ning artiklid 7, 20 ja 22.
- (2) Liit on võtnud eesmärgiks rakendada ÜRO Peaassamblee poolt vastu võetud resolutsioone, eelkõige resolutsioone 61/105 ja 64/72, millega kutsutakse liikmesriike ja piirkondlikke kalandusorganisatsioone üles tagama ohuolukordade süvamereökosüsteemide kaitse põhjapüügivahendite mõju eest ning süvamere kalavarude säästev kasutamine.

⁽¹⁾ ELT C 133, 9.5.2013, lk 41.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 10. detsembri 2013. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 18. oktoobri 2016. aasta esimese lugemise seisukoht. Euroopa Parlamendi ... seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22).

- (3) Komisjon hindas nõukogu määrust (EÜ) nr 2347/2002 ⁽¹⁾ ning leidis eelkõige, et asjaomane laevastik oli liiga suur, et puudusid suunised kontrolli kohta määratud sadamates ja proovivõtukavade kohta ning et püügikoormuse tasemest teatamise kvaliteet oli liikmesriigiti liiga erinev. Lisaks jõuti komisjoni hindamise käigus järeldusele, et 2002. aastast kohaldataval püügivõimsuse ülempiiril, milleks on kõigi selliste laevade püügivõimsus, mis püüdsid ükskõik millisel aastal ajavahemikul 1998–2000 üle 10 tonni mis tahes süvamereleikide segu, puudus arvestatav positiivne mõju. Püügivõimsuse ülempiiri korda tuleks seega ajakohastada osana kõnealusel määruses tuvastatud puudujääkide kõrvaldamise parandusmeetmetest.
- (4) Selleks et säilitada süvamerepüügi võimsuse vähendatud maht ning saada põhjalikumalt teavet süvamerepüügi ja selle mõju kohta merekeskkonnale, peaks süvamereleikide püügiks olema kalapüügiluba. Kõikidele kalapüügiluba taotlustele tuleks lisada kavandatava püügipiirkonna üksikasjalik kirjeldus, sealhulgas Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu (ICES) ja Kesk-Atlandi idaosa kalastuskomitee (CECAF) alapiirkondade, rajoonide ja alarajoonide puhul, samuti andmed püügivahendite liigi, kavandatava sügavusvahemiku, püügi kavandatud sageduse ja kestuse ning asjaomaste süvamereleikide nimetuste kohta.

Kalapüügilubade süsteem peaks aitama piirata ka süvamereleikide püügiks sobivate laevade püügivõimsust. Pidades silmas majandamismeetmete keskendamist süvamerepüügil kõige olulisemale laevastikuosale, tuleks kalapüügiluba välja anda vastavalt sellele, kas need on mõeldud sihtpüügiks või kaaspüügiks. Määrusega (EL) nr 1380/2013 kehtestatud lossimiskohustuse kohaldamine ei tohiks siiski võtta tavapärase püügitegevuse jätkamise võimalust väikestes kogustes süvamereleike püüdvatelt laevadelt, millelt praegu ei nõuta süvamerepüügiluba.

- (5) Kalapüügiloo omanik, kellel on õigus püüda süvamereleike, peaks tegema koostööd ja aitama kaasa teaduslikule uurimistöele, mis parandab süvamere kalavarude ja ökosüsteemide seisukorra hindamist ja uurimist.
- (6) Selleks et veelgi parandada merekeskkonna kaitset, on asjakohane lubada sihtpüüki vaid piirkondades, kus võrdlusperioodil 2009–2011 on toimunud süvamerepüük. Uurimusliku kalapüügi eesmärgil süvamereleike püüdvatel laevadel peaks olema lubatud kalastada olemasolevast kalastuspiirkonnast kaugemal, tingimusel et vastavalt Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni (FAO) suunistele läbi viidud mõjuhindamise kohaselt ei too kalastuspiirkonna laiendamine kaasa märkimisväärset negatiivset mõju riski ohuvaldistele mereökosüsteemidele.
- (7) Süvamereleikide püük põhjatraaliga on erinevate kasutatavate püügivahendite seast ohuvaldistele mereökosüsteemidele kõige ohtlikum ning toob kaasa kõige suurema süvamereleikide soovimatu püügi. Selleks et viia sellise süvamerepüügi mereökosüsteemile avaldatav negatiivne mõju miinimumini, tuleks piirata põhjatraaliga püüki teatava sügavusega vetes ning kohaldada põhjapüügivahendiga toimuva püügi suhtes ohuvaldiste mereökosüsteemide kaitse erinõudeid. Põhjapüügivahendite kasutamist tuleks lisaks hinnata pärast ... [*neli aastat pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva*]. Lisaks on nõukogu määrusega (EÜ) nr 1288/2009 ⁽²⁾ praegu piiratud põhja kinnitatud nakkevõrkude kasutamine süvamereleikide püügil.
- (8) Selleks et vähendada põhjatraalimise võimalikku kahjustavat mõju, on asjakohane lubada püüki põhjatraaliga ainult 800 meetri sügavuses või sellest madalamal. See piirang põhineb tööstusharu initsiatiivil praegu rakendatavatel vabatahtlikel meetmetel, mida kohaldatakse liidu vetes ja mille puhul võetakse arvesse liidu vete süvamerepüügi iseärasusi.
- (9) Selleks et viia miinimumini süvamerepüügi mõju ohuvaldistele mereökosüsteemidele, on asjakohane sätestada meetmed ohuvaldiste mereökosüsteemide indikaatorleikide signaalaseme vähendamiseks. Eelkõige peaks ohuvaldiste mereökosüsteemide indikaatorleikide signaalaseme ületamisel kohalduma edasiliikumise reegel ja aruandekohustus. Lisaks tuleks koostada selliste ohuvaldiste ja tõenäoliselt ohuvaldiste mereökosüsteemide piirkondade loetelu, kus põhjapüügivahendiga püük on keelatud.
- (10) Kuna bioloogilist teavet saab kõige edukamalt koguda ühtlustatud andmekogumisstandardite abil, on asjakohane integreerida süvamere püügiliikide kohta andmete kogumine teadusliku andmekogumise üldisesse raamistikku,

⁽¹⁾ Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 2347/2002, millega kehtestatakse süvamere kalavarude püügi suhtes kohaldatavad konkreetsed juurdepääsunõuded ja nendega seotud tingimused (EÜT L 351 28.12.2002, lk 6).

⁽²⁾ Nõukogu 27. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1288/2009 tehniliste üleminekumeetmete kehtestamise kohta ajavahemikuks 1. jaanuarist 2010 kuni 30. juunini 2011 (ELT L 347, 24.12.2009, lk 6).

tagades samas, et antakse täiendavat teavet, mida on vaja kõnealuse kalapüügi dünaamika mõistmiseks. Käesoleva määruse kohase andmete kogumise rahastamine toimub vastavalt nõukogu määruses (EÜ) nr 199/2008⁽¹⁾ sätestatud andmete kogumise raamistiku tingimustele ja põhimõtetele.

- (11) Nõukogu määruses (EÜ) nr 1224/2009⁽²⁾ on sätestatud konkreetsetel asjaoludel kohaldatavad rangemad kontrolli- ja rakendusnõuded. Kalapüügi suhtes loomult tundlike süvamere liikide püüki tuleks seega rangemalt kontrollida. Samuti on asjakohane sätestada, millistele konkreetsetele ühise kalanduspoliitika reeglite rikkumistele peaks järgnema kalapüügiloa kehtivuse peatamine.
- (12) Kirde-Atlandi tulevase mitmepoolse kalandusalase koostöö konventsioon kiideti heaks nõukogu otsusega 81/608/EMÜ⁽³⁾ ja see jõustus 17. märtsil 1982. Kõnealune konventsioon sätestab vajaliku raamistiku mitmepoolsele koostööle kalavarude otstarbekohasel säilitamisel ja majandamisel Kirde-Atlandi rahvusvahelistes vetes. Kirde-Atlandi Kalanduskomisjoni (NEAFC) võetud majandamismeetmed hõlmavad konkreetset meetmete-süsteemi ohualdise mereökosüsteemide kaitsmiseks NEAFC reguleeritavas piirkonnas. Selleks et tagada liidu laevade praeguse tegutsemisviisi jätkamine NEAFC vetes, tuleks süvamerepüügile NEAFC reguleeritavas piirkonnas ka edaspidi kohaldada määruse (EÜ) nr 2347/2002 praegu kohaldatavaid reegleid süvamerepüügiloa, määratud sadamate ja liikmesriikide edastava teabe kohta. Selleks et koguda nende varude kohta paremaid teaduslikke andmeid ning kuna NEAFC kohaldatavad meetmed ei näe ette vaatlejaid, on asjakohane kohaldada samade vaatlejate kasutamist kõikides Põhjamere ja CECAFi piirkondades, kus toimub süvamere liikide püük.
- (13) Komisjonil peaks olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte III lisas esitatud ohualdise mereökosüsteemide indikaatorite loetelu muutmiseks, et viia loetelu kooskõlla uusimate teaduslike nõuannetega. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil, ja et kõnealused konsultatsioonid viidaks läbi kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes⁽⁴⁾ sätestatud põhimõtetele. Eelkõige selleks, et tagada delegeeritud õigusaktide ettevalmistamises võrdne osalemine, saavad Euroopa Parlament ja nõukogu kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende ekspertidel on pidev juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, millel arutatakse delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist.
- (14) Selleks et tagada käesoleva määruse ühetaolised rakendamistingimused, tuleks komisjonile anda rakendamise-volitused seoses olemasolevate püügipiirkondade kindlaksmääramise, ning ohualdise mereökosüsteemide teadaoleva või tõenäolise esinemise piirkondade loetelu koostamise ja kohandamisega. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011⁽⁵⁾.
- (15) Selleks et tagada käesoleva määruse uurimusliku süvamerepüügi heakskiitmise sätete ühetaolised rakendamistingimused ning olemasoleva süvamerepüügi piirkonna kindlaksmääramise kohandamise selliste sätete ühetaolised rakendamistingimused, mille eesmärk on hõlmata vastavalt käesolevale määrusele välja antud kalapüügiloaga kaetud püügitegevuse asukohad, tuleks komisjonile anda rakendamisevolitused. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas määrusega (EL) nr 182/2011.
- (16) Seepärast on vaja kehtestada uued normid süvamerepüügi reguleerimiseks Kirde-Atlandi piirkonna liidu vetes ning CECAFi pädevusalas olevates rahvusvahelistes vetes.

⁽¹⁾ Nõukogu 25. veebruari 2008. aasta määrus (EÜ) nr 199/2008 kalandussektori andmete kogumist, haldamist ja kasutamist käsitleva ühenduse raamistiku loomise ning ühise kalanduspoliitikaga seotud teadusliku nõustamise toetamise kohta (ELT L 60, 5.3.2008, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 20. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse liidu kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006 (ELT L 343, 22.12.2009, lk 1).

⁽³⁾ Nõukogu 13. juuli 1981. aasta otsus 81/608/EMÜ Kirde-Atlandi tulevase mitmepoolse kalandusalase koostöö konventsiooni kohta (EÜT L 227, 12.8.1981, lk 21).

⁽⁴⁾ ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Eesmärgid

Käesolev määrus aitab kaasa määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 2 loetletud eesmärkide saavutamisele süvamere liikide ja nende elupaikade osas. Lisaks on selle eesmärk:

- a) parandada teaduslikult põhjendatud teadmisi süvamere liikide ja nende elupaikade kohta;
- b) vältida süvamerepüügi raames olulist kahjulikku mõju ohuallikatele mereökosüsteemidele ja tagada süvamere kalavarude pikaajaline kaitse;
- c) tagada, et süvamere kalavarude jätkusuutlikule majandamisele suunatud liidu meetmed vastaksid ÜRO Peaassamblee resolutsioonidele, eelkõige resolutsioonidele 61/105 ja 64/72.

Artikkel 2

Kohaldamisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse püügitegevusele või kavandatud püügitegevusele järgmistes vetes:
 - a) liidu kalalaevadele ja kolmandate riikide laevadele liidu vetes Põhjameres, loode- ja edelapoolsetes vetes, samuti ICESi IIa püügipiirkonna liidu vetes;
 - b) liidu kalalaevadele CECAFi piirkondade 34.1.1, 34.1.2 ja 34.2 rahvusvahelistes vetes.
2. Käesoleva artikli lõige 1 ei piira artikli 16 lõike 5 kohaldamist.

Artikkel 3

Reguleerimisese

1. Käesolevat määrust kohaldatakse süvameres esinevate liikide suhtes, mida iseloomustab alljärgnevate bioloogiliste tegurite kombinatsioon: suhteliselt hiline suguküpsus, aeglane kasvutempo, pikk eluiga, madal loomulik suremus, edukatest põlvkondadest ebaregulaarselt saadav täiend ning kudumine, mis ei pruugi toimuda igal aastal (edaspidi „süvamere liigid“).
2. Käesolevas määruses osutatud süvamere liigid ja nende hulgas kõige ohuallikad liigid on loetletud I lisas.

Artikkel 4

Mõisted

1. Käesolevas määruses kasutatakse määruse (EÜ) nr 1380/2013 artiklis 4 ning nõukogu määruse (EÜ) nr 734/2008 ⁽¹⁾ artiklis 2 sätestatud mõisteid.

⁽¹⁾ Nõukogu 15. juuli 2008. aasta määrus (EÜ) nr 734/2008, milles käsitletakse ohuallikate avamere ökosüsteemide kaitset põhjapiügi vahendite kahjuliku mõju eest (ELT L 201, 30.7.2008, lk 8).

2. Lisaks neile kasutatakse järgmisi mõisteid:
- a) „ICES püügipiirkonnad“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 218/2009 ⁽¹⁾ määratletud püügipiirkonnad;
 - b) „CECAF püügipiirkonnad“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 216/2009 ⁽²⁾ määratletud püügipiirkonnad;
 - c) „NEAFC reguleeritav piirkond“ – Kirde-Atlandi tulevase mitmepoolse kalandusala koostöö konventsiooniga reguleeritavad veed Kirde-Atlandi püügipiirkondades, mis asuvad konventsiooniosaliste kalandusjurisdiktsiooni alla kuuluvatest vetest väljaspool;
 - d) „kõige ohualtimad liigid“ – süvamereliigid, mis on loetletud I lisa tabeli kolmandas veerus pealkirja all „Kõige ohualtimad (x)“;
 - e) „kalapüügiviis“ – teatavas piirkonnas teatavate püügivahenditega toimuv teatavate liikide sihtpüük;
 - f) „süvamere kalapüügiviis“ – kalapüügiviis, mille puhul püütakse süvamereleike sihtliigina vastavalt artikli 5 lõikes 2 sätestatule;
 - g) „kalapüügi seirekeskus“ – lipuliikmesriigi loodud operatiivkeskus, mis on varustatud arvuti riist- ja tarkvaraga, mis võimaldab andmete automaatset vastuvõtmist, töötlemist ja andmete elektroonilist edastamist;
 - h) „indikaatorliikide signaaltase“ – ohualdiste mereökosüsteemide indikaatorliikide püük koguses, mis ületab IV lisas kehtestatud piirmäära;
 - i) „juhupüük“ – soovimatult püütud mereorganismid, mis vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artiklile 15 tuleb lossida ja arvestada kvoodist maha kas seetõttu, et need on kalavarude kaitseks kehtestatud alammõödust väiksemad, või seetõttu, et neid püüti suuremas koguses kui saagi koostise eeskirjade või kaaspüügi eeskirjadega lubatud;
 - j) „ohualdiste mereökosüsteemide indikaatorid“ – käesoleva määruse III lisas osutatud indikaatorid;
 - k) „olemasolevad süvamerepüügi piirkonnad“ – see osa artikli 2 lõike 1 punktis a osutatud piirkonnast, kus traditsiooniliselt on toimunud süvamerepüük ja mis on kindlaks määratud vastavalt artiklile 7.

Artikkel 5

Kalapüügiload

1. Süvamereleikide sihtpüügiks peab olema kalapüügiluba (edaspidi „sihtpüügiluba“). Sihtpüügilooas märgitakse need süvamereleigid, mida kõnealne laev püüda tohib.
2. Lõike 1 kohaldamisel loetakse kalalaeva püügitegevus süvamereleikide sihtpüügiks, kui tema püügiteated (püügipäevikus, lossimisdeklaratsioonides, müügiteatistes või sarnastes dokumentides) sisaldavad kalendriaasta jooksul vähemalt 8 % süvamereleike vähemalt ühe püügireisi kohta.

See ei kehti kalalaevade kohta, mille asjaomase kalendriaasta üldistes andmetes süvamereleikide kohta on kirjas vähem kui kümme tonni. Käesolev lõik ei piira lõike 6 kohaldamist.
3. Isegi kui kalalaev ei püüa süvamereleike sihtpüügina vaid kaaspüügina, peab tal olema kalapüügiluba (edaspidi „kaaspüügiluba“). Kaaspüügilooas märgitakse need süvamereleigid, mida kõnealne laev muid liike sihtliigina püüdes kaaspüügina püüda tohib.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta määrus (EÜ) nr 218/2009 Atlandi ookeani kirdeosas kalastavate liikmesriikide nominaalsaagi statistiliste andmete esitamise kohta (ELT L 87, 31.3.2009, lk 70).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta määrus (EÜ) nr 216/2009 nominaalsaagi statistiliste andmete esitamise kohta liikmesriikide poolt, kes kalastavad teatavates väljaspool Atlandi ookeani põhjaosa asuvates piirkondades (ELT L 87, 31.3.2009, lk 1).

4. Mõlemad käesoleva artikli lõigetes 1 ja 3 osutatud kalapüügiloo liigid peavad olema selgelt eristatavad määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklis 116 osutatud elektroonilises andmebaasis.
5. Kalalaevadel, millel ei ole ühtegi käesolevas artiklis osutatud kalapüügiluba, on keelatud püüda süvamereliike kokku üle 100 kg ühe püügireisi ajal. Selliste laevade püütud süvamereliike koguses üle 100 kg ei tohi pardal hoida, ümber laadida ega lossida, välja arvatud süvamereliikide juhupüügi puhul, mille suhtes kehtib määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 15 sätestatud lossimiskohustus ning mis lossitakse ning arvestatakse kvootidest maha.
6. Kalalaeva, millel on kaaspüügiluba ja millel on juurdepääs süvamereliikide kaaspüügikvoodile, mis ei ületa käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud 10 tonnist piirmäära rohkem kui 15 % võrra, ei loeta süvamereliike sihtpüügina püüdvaks laevaks. Laev lossib sellise saagi ja see arvestatakse kvootidest maha. Määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 15 sätestatud lossimiskohustusega süvamereliikide juhupüügina püütud saak lossitakse ning arvestatakse kvootidest maha.
7. Käesolevat määrust kohaldatakse *mutatis mutandis* kolmandate riikide kalalaevadele kalapüügilubade väljastamisel vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 1006/2008 ⁽¹⁾.

Artikkel 6

Püügivõimsuse haldamine

1. Kõigi liidu kalalaevade, millel on liikmesriigi väljaantud sihtpüügiluba, registertonnides ja kilovattides väljendatud püügivõimsus kokku ei tohi kunagi ületada selle liikmesriigi nende laevade kogu püügivõimsust aastatel 2009–2011 (võttes aluseks suurema püügikogusega aasta), mis
 - a) on püüdnud vähemalt 10 tonni süvamereliike mõnel kolmest kalendriaastast ajavahemikul 2009–2011, võttes aluseks suurema püügikogusega aasta, ning
 - b) on registreeritud kõnealuse liikmesriigi mõnes äärepoolsemas piirkonnas ELi toimimise lepingu artikli 349 tähenduses ning kus iga sellise laeva süvamereliikide saak mõnel kolmest kalendriaastast ajavahemikul 2009–2011 moodustas vähemalt 10 % nende aastast kogusaagist, võttes aluseks suurema püügikogusega aasta.
2. Erandina lõike 1 punktist a, kui liikmesriigile on antud püügivõimalused I lisas loetletud liikide püügiks enne ... [käesoleva määruse jõustumise kuupäev], kuid tema laevad ei ole ühelgi võrdlusaastal püüdnud vähemalt 10 tonni süvamereliike, ei tohi selle liikmesriigi kalalaevade kogu püügivõimsus ühelgi juhul ületada tema laevade kogu püügivõimsust ühelgi kolmest viimasest aastast, mil tema laevad püüdsid vähemalt 10 tonni süvamereliike, võttes aluseks suurema püügikogusega aasta.

Artikkel 7

Olemasolevad süvamerepüügi piirkonnad

1. Hiljemalt ... [kuus kuud pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva] teavitavad liikmesriigid, kelle laevadele on antud määruse (EÜ) nr 2347/2002 artikli 3 lõike 1 kohane süvamerepüügiluba, ning kui tegemist on laevadega, mis püüavad igal kalendriaastal rohkem kui 10 tonni, komisjoni laevaseiresüsteemi andmete või, kui need ei ole kättesaadavad, siis muude asjakohaste ja kontrollitavate vahendite abil selliste laevade süvamerepüügi asukohast võrdlusaluseks võetud kalendriaastatel 2009–2011.
2. Lõike 1 kohaselt esitatava teabe alusel ning kättesaadavate teaduslike ja tehniliste andmete alusel määrab komisjon hiljemalt ... [üks aasta pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva] rakendusaktidega kindlaks olemasolevad süvamerepüügi piirkonnad. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artiklis 18 osutatud kontrollimeetlusega.

⁽¹⁾ Nõukogu 29. septembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1006/2008, mis käsitleb ühenduse kalalaevadele loa andmist püügitegevuseks ühenduse vetest väljaspool ning kolmandate riikide laevade juurdepääsu ühenduse vetele ja millega muudetakse määruseid (EMÜ) nr 2847/93 ja (EÜ) nr 1627/94 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 3317/94 (ELT L 286, 29.10.2008, lk 33).

Artikkel 8

Kalapüügilubade taotlemise üldnõuded

1. Iga kalapüügiloo taotlusega koos tuleb esitada kavandatava püügipiirkonna üksikasjalik kirjeldus, andmed püügivahendite liigi, kavandatava püügi sügavusvahemiku, püügi kavandatud sageduse ja kestuse ning asjaomaste süvamere liikide nimetuste kohta.
2. Sihtpüügiluba antakse välja kalapüügiks ainult olemasolevates süvamerepüügi piirkondades.
3. Erandina käesoleva artikli lõikest 2 ning selle ajani, kuni kooskõlas artikliga 7 määratakse kindlaks olemasolevad süvamerepüügi piirkonnad, antakse sihtpüügiluba välja tingimusel, et kalalaev esitab tõendid, mille kohaselt ta on tegeleud süvamere kalapüügiviisiga vähemalt kolm aastat enne kalapüügiloo taotluse esitamist. Sellise kalapüügiloo tohib välja anda üksnes niisuguste asukohtade jaoks, kus selline kalapüük on varem toimunud.
4. Põhjatraaliga püügiks sügavamal kui 800 meetrit kalapüügilube välja ei anta.
5. Erandina lõikest 2 võib liikmesriik esitada taotluse tegeleda uurimusliku kalapüügiga väljaspool olemasolevaid süvamerepüügi piirkondi. Taotlusega koos tuleb esitada mõjuhindang, mis on läbi viidud kooskõlas FAO avamere süvamerekalapüügi korraldamise 2008. aasta rahvusvahelistes suunistes esitatud nõuetega. Taotluse esitamisel märgib liikmesriik uurimusliku kalapüügi hinnangulise kestuse ning osavõtivate laevade hinnangulise arvu ja nende püügivõimsuse. Ta pakub välja leevendusmeetmed, et vältida ohualdiste mereökosüsteemide indikaatorliikide signaaltaseme ületamist või ohualteid ökosüsteeme tõhusalt kaitsta.
6. Olles hinnanud liikmesriikide esitatud teavet ning võttes aluseks teadusliku nõuandeorgani nõuanded, võib komisjon rakendusaktidega anda loa taotletud uurimuslikuks kalapüügiks. Selles loas võib komisjon eelkõige kindlaks määrata:
 - a) uurimusliku kalapüügi piirkonna;
 - b) laevade maksimaalse arvu ja püügivõimsuse;
 - c) sellise kalapüügi kestuse, mis ei ületa üht aastat ja mida võib üks kord pikendada;
 - d) uurimusliku kalapüügi käigus püüda lubatud süvamere liikide maksimaalse protsendi lubatud kogupüügist ning
 - e) leevendusmeetmed, mida tuleb järgida ohualdiste mereökosüsteemide kaitseks.
7. Selleks et tagada süvamere kalavarude ja ohualdiste mereökosüsteemide indikaatorliikide signaaltaseme adekvaatseks hindamiseks ja majandamiseks vajalike esinduslike andmete kogumine, tuleb igas lõike 6 kohaselt välja antud kalapüügilooas nõuda teaduslike vaatlejate kohalolu või elektroonilist kaugseiresüsteemi asjaomase laeva pardal kalapüügiloo kehtivuse esimese 12 kuu jooksul.
8. Taotluse ja asjaomase liikmesriigi esitatud teabe alusel võib komisjon olemasolevat süvamerepüügi piirkonna kindlaksmääramist rakendusaktiga kohandada, et hõlmata vastavalt käesoleva artikli lõigetele 5 ja 6 välja antud kalapüügilooaga kaetud püügitegevuse asukohad.

Artikkel 9

Ohualdiste mereökosüsteemide kaitse erinõuded

1. Käesolevat artiklit kohaldatakse püügitegevusele, mis toimub põhjapüügivahenditega sügavamal kui 400 meetrit.

2. Kui püügitegevuse käigus ületab III lisas määratletud ohualdiste mereökosüsteemide indikaatorliikide püütud kogus IV lisas kehtestatud piirmäär, on ületatud ohualti mereökosüsteemi indikaatorliikide signaaltaset. Kalalaev peab viivitamata lõpetama asjakohases piirkonnas kalastamise. Laev jätkab püüki alles siis, kui on jõudnud teise piirkonda, mis on vähemalt viie meremiili kaugusel nimetatud indikaatorliikide signaaltasemega piirkonnast.

3. Kalalaev teavitab viivitamata ohualti mereökosüsteemi indikaatorliikide signaaltaseme ületamisest pädevaid riiklikke asutusi, kes teavitavad viivitamata komisjoni.

4. Liikmesriigid kasutavad parimaid saadaolevaid teaduslikke ja tehnilisi andmeid, sh biogeograafilist teavet ja lõikes 3 osutatud teavet, et tuvastada, kus ohualtid mereökosüsteemid teadaolevalt või tõenäoliselt esinevad. Lisaks hindab pädev teaduslik nõuandorgan komisjoni taotlusel igal aastal piirkondi, kus ohualtid mereökosüsteemid teadaolevalt või tõenäoliselt esinevad.

Kõnealune hindamine tehakse vastavalt FAO avamerel süvamerekalapüügi korraldamise 2008. aasta rahvusvahelistele suunistele ning selles kohaldatakse määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 8 osutatud ettevaatusprintsipiil põhinevat lähenemisviisi kalavarude majandamisele ning hindamistulemused tehakse üldsusele kättesaadavaks.

5. Kui lõikes 4 osutatud menetluse põhjal tuvastatakse piirkonnad, kus ohualtid mereökosüsteemid teadaolevalt või tõenäoliselt esinevad, teavitavad liikmesriigid ja pädev teaduslik nõuandorgan sellest aegsasti komisjoni.

6. Komisjon võtab hiljemalt ... [üks aasta pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva] parimate saadaolevate teaduslike ja tehniliste andmete ning liikmesriikide ja teadusliku nõuandeargani poolt läbi viidud hindamiste ja tuvastamiste alusel vastu rakendusaktid, et koostada loetelu piirkondadest, kus ohualtid mereökosüsteemid teadaolevalt või tõenäoliselt esinevad. Komisjon vaatab loetelu igal aastal läbi, võttes aluseks kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee nõuanded ning, kui see on asjakohane, muudab loetelu rakendusaktidega. Komisjon võib piirkonna loetelust välja jätta, kui ta teeb mõjuhindangu alusel ning pärast pädeva teadusliku nõuandearganiga konsulteerimist kindlaks, et on piisavalt tõendeid, mis viitavad sellele, et ohualteid mereökosüsteeme ei esine, või et on võetud nõuetekohaseid kaitse- ja majandamismeetmeid, mis tagavad selles piirkonnas ohualdiste mereökosüsteemide kaitse olulise kahjuliku mõju eest. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artiklis 17 osutatud kontrollimenetlusega.

7. Komisjon võib III lisas esitatud loetelu parimate kättesaadavate teaduslike andmete alusel läbi vaadata ja tal on õigus loetelu delegeritud õigusaktidega muuta kooskõlas artikliga 17.

8. Uusi mõjuhindanguid nõutakse, kui põhjapüügivahenditega toimuva kalapüügi puhul kasutatav püügiviis oluliselt muutub või kui on uusi teaduslikke andmeid ohualdiste mereökosüsteemide esinemisest kõnealuses piirkonnas.

9. Kõikides lõike 6 kohaselt loetletud piirkondades keelatakse põhjapüügivahenditega püük.

Artikkel 10

Konkreetsete kontrollsätete kohaldamine

Käesoleva määrusega reguleeritud kalapüügile kohaldatakse ka määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikleid 7, 17, 42, 43 ja 45, artikli 84 lõike 1 punkti a, artikli 95 lõiget 3, artikli 104 lõiget 1, artikli 105 lõike 3 punkti c, artikli 107 lõiget 1, artikli 108 lõiget 1, artikli 115 punkti c ja I lisa, kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti.

Artikkel 11

Määratud sadamad

1. Liikmesriigid määravad sadamad, kus peab toimuma igasugune 100 kg ületavate süvamerealiikide või nende mis tahes segu koguste lossimine või ümberlaadimine. Liikmesriigid edastavad komisjonile hiljemalt ... [60 päeva pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva] nende sadamate nimekirja.

2. On keelatud lossida süvamere liikide segu koguses üle 100 kg mujal kui liikmesriikide poolt vastavalt lõikele 1 määratud sadamates.

Artikkel 12

Eelteatis

Erandina määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklist 17 peavad kõigi liidu kalalaevade kaptenid, kelle laevalt, sõltumata kalalaeva pikkusest, kavatsetakse lossida vähemalt 100 kg süvamere liike, teavitama sellest kavatsusest oma lipuliikmesriigi pädevaid asutusi vähemalt neli tundi enne eeldatavat sadamasse jõudmise aega. Kuni 12 meetri pikkuse laeva kapten või muu laeva tegevuse eest vastutav isik peab teavitama pädevaid asutusi vähemalt tund enne eeldatavat sadamasse jõudmise aega.

Artikkel 13

Püügipäeviku sissekanded süvaveses

1. Kui kohaldub püügipäeviku pidamise kohustus, peab artikli 5 lõike 1 või 3 kohast kalapüügiluba omava liidu kalalaeva kapten juhul, kui kasutatakse süvamere kalapüügiviisi, või kui püütakse kala sügavamal kui 400 m:

- a) tõmbama paberist püügipäevikusse uue joone pärast iga loomuse võtmist või
- b) kui kasutatakse elektroonilist registreerimis- ja aruandlussüsteemi, tegema eraldi sissekande pärast iga loomuse võtmist.

2. Liidu kalalaeva kapten peab samuti registreerima laeva püügipäevikusse kõik vastavalt artikli 5 lõikele 5 püütud, pardal hoitud, ümber laaditud või lossitud I lisas loetletud süvamere liikide kogused ja kõik III lisas loetletud ohualdiste mereökosüsteemide indikaatorid, mida on üle IV lisas sätestatud piirmäära, sealhulgas nende liigilise koosseisu ja kaalu ning esitama need andmed pädevale asutusele.

Artikkel 14

Kalapüügilubade kehtivuse peatamine

Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 7 lõike 4 ja artikli 92 kohaldamist ning kooskõlas selle artikli 90 lõikega 1 peatatakse käesoleva määruse artikli 5 lõigetes 1 ja 3 osutatud kalapüügilubade kehtivus vähemalt kaheks kuuks järgmistel juhtudel:

- a) ei täideta kalapüügiloas sätestatud tingimusi seoses piirangutega püügivahendite kasutamise, lubatud tegutsemispiirkonnas või püügipiirangutega liikide suhtes, mille sihtpüük on lubatud, või
- b) ei võeta pardale teaduslikku vaatejat või ei võimaldata saagist teadusuuringuteks proove võtta vastavalt käesoleva määruse artiklile 16.

Artikkel 15

Andmete kogumise ja edastamise reeglid

1. Ilma et see piiraks käesoleva määruse erisätete kohaldamist, kohaldatakse määrust (EÜ) nr 199/2008.
2. Kogudes andmeid süvamere kalapüügiviisi kohta vastavalt andmete kogumise üldreeglitele ja täpsusastmetele, mis on sätestatud asjakohases liidu bioloogiliste, tehniliste, keskkonnaalaste ja sotsiaal-majanduslike andmete kogumise ja haldamise mitmeaastases programmis, järgivad liikmesriigid II lisas sätestatud süvamere kalapüügiviisiga seotud andmekogumise ja aruandluse erinõudeid.

3. Liikmesriigid lisavad kõigisse artikli 5 kohaselt välja antud kalapüügilubadesse tingimused, mis on vajalikud selleks, et tagada asjaomase laeva koostöö asjaomase teadusasutusega kõigis andmekogumiskavades, mille ulatus hõlmab püügitegevust, mille jaoks kalapüügiluba antakse.
4. Laeva kapten või laeva tegutsemise eest vastutav muu isik peab võtma pardale teadusliku vaatleja, kelle liikmesriik on tema laevale määranud, välja arvatud juhul, kui see on võimatu turvalisuse kaalutlustel. Kapten peab hõlbustama teadusliku vaatleja ülesannete täitmist.
5. Komisjoni taotluse korral edastavad liikmesriigid igal aastal aruande, mis sisaldab koondandmeid tema lipu all sõitvate süvamerepüügiga tegelevate laevade arvu, nende püügipiirkonna, püügivahendi tüübi, suuruse, igat liiki välja antud kalapüügilubade arvu, laevade lähtesadama, kõnealustele laevadele kättesaadavate süvamerepüügi koguvõimaluste ning nende püügivõimaluste kasutamise koguprotsendi kohta. Need aruanded tehakse üldsusele kättesaadavaks.

Artikkel 16

Vaatlejad

1. Käesoleva määruse tulemuslikuks rakendamiseks loovad liikmesriigid vaatlejate programmi, et tagada usaldusväärsete, õigeaegsete ja täpsete andmete kogumine süvamereleikide püügi ja kaaspüügi, ohualdiste mereökosüsteemide indikaatorleikide signaaltaseme ja muu asjakohase teabe kohta. Süvamereleikide sihtpüügiluba omavate ning põhjatraali või põhja kinnitatud nakkevõrke kasutavate laevade pardal peab viibima vaatleja vähemalt 20 % püügi ajast, välja arvatud laevad, millel turvalisuse kaalutlustel ei ole võimalik vaatlejat pardale võtta. Kõikide muude süvamereleikide püügiluba omavate laevade pardal peab vaatleja viibima vähemalt 10 % püügi ajast, välja arvatud laevad, millel turvalisuse kaalutlustel ei ole võimalik vaatlejat pardale võtta.
2. Kui liikmesriik on kohustanud ettevõtjat võtma oma laeva pardale vaatleja, ei takista laeva sadamast lahkumist vaatleja puudumine ettevõtjast mitteolenevatel põhjustel.
3. Komisjon taotleb 1. jaanuariks 2018 käesoleva määruse kohaselt kogutud andmete alusel teaduslikku nõuannet hindamaks, kas käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud vaatlejate programm on piisav artikli 1 eesmärkide saavutamiseks, eelkõige süvamerepüügi raames olulise kahjuliku mõju vältimiseks ohualdistele mereökosüsteemidele, ning kas seda tuleks ajakohastatud proovimethodika alusel kohandada. Komisjon teavitab taotletud teadusliku nõuande tulemustest viivitamata Euroopa Parlamenti ja nõukogu.
4. Kui komisjon on lõikes 3 osutatud teadusliku nõuande alusel seisukohal, et lõikes 1 sätestatud vaatlejate pardal viibimise protsente tuleks kohandada, võib komisjon esitada kiireloomulise ettepaneku nende protsentide muutmiseks.
5. Erandina artiklist 2 kohaldatakse artiklit 16 *mutatis mutandis* põhjatraali või põhja kinnitatud nakkevõrke kasutavatele kalalaevadele süvamere kalaliikide püügil NEAFC reguleeritavas piirkonnas.

Artikkel 17

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.
2. Artikli 9 lõikes 6 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates ... [käesoleva määruse jõustumise kuupäev]. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 9 lõikes 6 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.
4. Enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist konsulteerib komisjon kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsiooni vahelises parema õigusloome kokkuleppes sätestatud põhimõtetega iga liikmesriigi määratud ekspertidega.
5. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
6. Artikli 9 lõike 6 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 18

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab kalanduse ja vesiviljeluse komitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

Artikkel 19

Hindamine

1. Hiljemalt ... [*neli aastat pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva*] hindab komisjon liikmesriikide aruannete ja selleks taotletud teaduslike nõuannete põhjal käesolevas määruses sätestatud meetmete mõju ja teeb kindlaks, mil määral on saavutatud artikli 1 punktides a ja b osutatud eesmärgid.
2. Hindamisel keskendutakse suundumustele järgmistes valdkondades:
 - a) igat liiki püügivahendite kasutamine süvamere liikide püüdmiseks, pöörates erilist tähelepanu kõige ohualtimatele liikidele ja mereökosüsteemidele avaldatavale mõjule;
 - b) laevad, mis on vahetanud oma püügivahendid merepõhjale vähem mõju avaldavate püügivahendite vastu, ning saavutused soovimatu püügi vältimisel, minimeerimisel ja võimaluse korral lõpetamisel;
 - c) süvamere kalapüügi viisi kasutatavate laevade tegevuse ulatus iga sellise püügi viisi puhul;
 - d) liikmesriigilt teadusastutustele (või teatavate andmenõuete puhul komisjonile) varude hindamiseks edastatavate andmete täielikkus ja usaldusvärsus;
 - e) süvamere kalavarud, mille puhul on neid käsitlev teaduslik nõuanne paremaks muutunud;
 - f) kõige ohualtimate liikide püügi vähendamiseks ja tagasiheite likvideerimiseks võetavate kaasnevate meetmete tulemuslikkus;
 - g) artikli 8 kohaselt koostatud mõjuhindangute kvaliteet;
 - h) käesoleva määruse rakendamise otseselt mõjutatud liidu laevade ja sadamate arv;
 - i) süvamere kalavarude pikaajalise jätkusuutlikkuse tagamiseks ja mittesihthilike, eelkõige kõige ohualtimate liikide kaaspüügi vältimiseks võetud meetmete tulemuslikkus;

- j) määr, mille võrra on ohualteid mereökosüsteeme tulemuslikult kaitstud selliste meetmetega nagu lubatud kalapüügi-tegevuse piiramine olemasolevate süvamere püügipiirkondadega, nn edasiliikumise reegel ja muud meetmed;
- k) 800 m sügavuspiirangu kohaldamine.

3. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud hindamise põhjal võib komisjon teha asjakohasel juhul ettepanekuid käesoleva määruse muutmiseks. Eelkõige juhul, kui hindamisel selgub, et kalapüük põhjapüügivahenditega ei vasta artiklis 1 sätestatud eesmärkidele, võib komisjon esitada käesoleva määruse muutmise ettepaneku eesmärgiga tagada, et põhjatraali või põhja kinnitatud nakkevõrke kasutavate laevade sihtpüügiload kaotavad kehtivuse või tühistatakse ning kõige ohualtimate liikide ja ohualdiste mereökosüsteemide kaitseks kehtestatakse mis tahes vajalikud põhjapüügivahendeid, s.h õngejadasid, puudutavad meetmed.

Artikkel 20

Kehtetuks tunnistamine ja üleminekusätted

1. Määrus (EÜ) nr 2347/2002 tunnistatakse kehtetuks.
2. Viiteid kehtetuks tunnistatud määrusele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele.
3. Erandina käesoleva artikli lõikest 1 kohaldatakse määruse (EÜ) nr 2347/2002 artikleid 3, 7 ja 9 jätkuvalt NEAFC reguleeritavas piirkonnas kalapüügiga tegelevate liidu laevade suhtes.
4. Määruse (EÜ) nr 2347/2002 alusel välja antud süvamere kalapüügiload jäävad kehtima maksimaalselt üheks aastaks pärast ... [käesoleva määruse jõustumise kuupäev].

Artikkel 21

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
president

...

Nõukogu nimel
eesistuja

...

—

I LISA

Süvamereeliigid

Teaduslik nimetus	Tavanimetus	Kõige ohuallimad (x)
<i>Centrophorus</i> spp.	Kare ogahai	
<i>Centrosyllium fabricii</i>	Must koletishai	x
<i>Centrosymnus coelolepis</i>	Portugali süvahai	x
<i>Centrosymnus crepidater</i>	Pikk-koon-süvahai	x
<i>Dalatias licha</i>	Šokolaad-odahai	x
<i>Etmopterus princeps</i>	Suur tumehai	x
<i>Apristuris</i> spp.	Islandi koerhailane	
<i>Chlamydoselachus anguineus</i>	Mantelhai	
<i>Deania calcea</i>	Pikk-koonhai	
<i>Galeus melastomus</i>	Mustsuu-koerhai	
<i>Galeus murinus</i>	Hiir-saagrai	
<i>Hexanchus griseus</i>	Sinisuu-liftahven	x
<i>Etmopterus spinax</i>	Harilik tumehai	
<i>Oxynotus paradoxus</i>	Puriuim-sigahai	
<i>Scymnodon ringens</i>	Lühikoon-hammashai	
<i>Somniosus microcephalus</i>	Atlandi polaarhai	
<i>Alepocephalidae</i>	Silepealased	
<i>Alepocephalus Bairdii</i>	Bairdi silepea	
<i>Alepocephalus rostratus</i>	Risso silepea	
<i>Alphanopus carbo</i>	Süsisaba	
<i>Argentina silus</i>	Põhjaatlandi hõbekala	
<i>Beryx</i> spp.	Limapead	
<i>Chaceon (Geryon) affinis</i>	Süvamere punakrabi	
<i>Chimaera monstrosa</i>	Euroopa meritont	
<i>Hoplostethus mediterraneus</i>	Suursilm-merijänes	
<i>Rhinochimaera atlantica</i>	Atlandi nokistont	
<i>Coryphaenoides rupestris</i>	Kalju-tõmppeakala	

Teaduslik nimetus	Tavanimetus	Kõige ohuallimad (x)
<i>Epigonus telescopus</i>	Must kardinal	x
<i>Helicolenus dactilopterus</i>	Sinisuu-liftahven	
<i>Hoplostethus atlanticus</i>	Atlandi karekala	x
<i>Macrourus berglax</i>	Põhja-pikksaba	
<i>Molva dypterygia</i>	Sinine molva	
<i>Mora moro</i>	Mora	
<i>Antimora rostrata</i>	Antimora	
<i>Pagellus bogaraveo</i>	Besuugo	
<i>Polyprion americanus</i>	Ameerika vrakkahven	
<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>	Süvalest	
<i>Cataetyx laticeps</i>		
<i>Hoplosthetus mediterraneus</i>	Vahemere saagköht	
Macrouridae muud kui <i>Coryphaenoides rupestris</i> ja <i>Macrourus berglax</i>	Pikksabad muud kui kalju-tõmppeakala ja põhja-pikksaba	
<i>Nesiarchus nasutus</i>	Gempüüllane	
<i>Notocanthus chemnitzii</i>	Okasturilane	
<i>Raja fyllae</i>	Ümarrai	
<i>Raja hyperborea</i>	Arktika rai	
<i>Raja nidarosiensis</i>	Norra rai	
<i>Trachyscorpia cristulata</i>	Atlandi astelpea	
<i>Lepidopus caudatus</i>	Lintuim	
<i>Lycodes esmarkii</i>	Vöödiline lükood	
<i>Sebastes viviparus</i>	Väike meriahven (Norra mereahven)	

II LISA

Artikli 15 lõikes 2 osutatud andmekogumise ja aruandluse erinõuded

1. Liikmesriigid tagavad, et veelgi rohkem eristatakse andmeid nende piirkondade kohta, mis hõlmavad nii liidu kui ka rahvusvahelisi veisi, nii et need viitavad eraldi liidu või rahvusvahelistele vetele.
2. Kui süvamere kalapüügi viisi toimingud mingis piirkonnas kattuvad mõne muu kalapüügi viisi toimingutega samas piirkonnas, hoitakse süvamere kalapüügi viisiga seotud andmekogumine lahus andmekogumisest, mida tehakse muu püügi viisi puhul.
3. Kõigi süvamere kalapüügi viiside puhul võetakse tagasiheidetavast saagist proove. Lossitavast ja tagasiheidetavast saagist proovivõtu strateegia hõlmab kõiki I lisas loetletud liike, samuti liike, mis kuuluvad merepõhja ökosüsteemi, nagu süvaveekorallid, käsna või muud samasse ökosüsteemi kuuluvad organismid.
4. Pardale võetud vaatlaja teeb kindlaks ja dokumenteerib laeva püügivahendi poolt pardale toodud kivikoralli, pehmekoralli, käsna või muu samasse ökosüsteemi kuuluva organismi ja selle kaalu.
5. Kui kohaldatava mitmeaastase andmekogumiskava kohaselt nõutakse püügikoormuse andmete kogumist tundides, mis kulus traaliga kalapüügiks ja passiivpüüniste vees olemise ajaks, koguvad liikmesriigid ja on valmis esitama koos selliste püügikoormuse andmetega järgmised täiendavad andmed:
 - a) laevalt kalapüügi seirekeskusele edastatavatest laevaseiresüsteemi andmetest saadud püügitegevuse geograafiline asukoht loomuste kaupa;
 - b) püügivahendite kasutamise sügavus, kui laeva suhtes kehtib elektroonilise püügipäeviku kaudu aruandmise nõue. Laeva kapten teatab püügisügavuse standardiseeritud aruandevormi kohaselt.

III LISA

Ohualdise mereökosüsteemi indikaatorliigid

Alljärgnevas loetelus on loetletud elupaigatüübid ja nendes elupaikades kõige tõenäolisemalt leitavad taksonid, mida käsitatakse ohualdise mereökosüsteemi indikaatorliikidena.

Ohualdise mereökosüsteemi elupaigatüüp	Esindavad taksonid
1. Külmavee-korallrahu	
a. <i>Lophelia pertusa</i> rahu	<i>Lophelia pertusa</i>
b. <i>Solenosmilia variabilis</i> rahu	<i>Solenosmilia variabilis</i>
2. Koralliaed	
a. Kõvapõhjaline koralliaed	
i. Kõvapõhjalised <i>Alcyonacea</i> ja musta koralli aiad	<i>Anthothelidae</i> <i>Chrysogorgiidae</i> <i>Isididae, Keratoisidinae</i> <i>Plexauridae</i> <i>Acanthogorgiidae</i> <i>Coralliidae</i> <i>Paragorgiidae</i> <i>Primnoidae</i> <i>Schizopathidae</i>
ii. <i>Scleractinia</i> kolooniad kaljupaljanditel	<i>Lophelia pertusa</i> <i>Solenosmilia variabilis</i>
iii. <i>Scleractinia</i> kogumid väljaspool rahusid	<i>Enallopsammia rostrata</i> <i>Madrepora oculata</i>
b. Pehmepõhjalised koralliaiad	
i. Pehmepõhjalised <i>Alcyonacea</i> ja musta koralli aiad	<i>Chrysogorgiidae</i>
ii. <i>Turbinaria</i> väljad	<i>Caryophylliidae</i>
iii. <i>Pocillopora</i> väljad	<i>Flabellidae</i> <i>Nephtheidae</i>
3. Süvaveekäsnade kogumid	
a. Muud käsnade kogumid	<i>Geodiidae</i> <i>Ancorinidae</i> <i>Pachastrellidae</i>
b. Kõvapõhjalised käснаaiad	<i>Axinellidae</i> <i>Mycalidae</i> <i>Polymastiidae</i> <i>Tetillidae</i>
c. Klaaskäsnade kogumid	<i>Rossellidae</i> <i>Pheronematidae</i>

Ohualti mereökosüsteemi elupaigatüüp	Esindavad taksonid
4. Merisule väljad	<i>Anthoptilidae</i> <i>Pennatulidae</i> <i>Funiculinidae</i> <i>Halipteridae</i> <i>Kophobelemnidae</i> <i>Protoptilidae</i> <i>Umbellulidae</i> <i>Vigulariidae</i>
5. <i>Cerianthidae</i> asupaigad	<i>Cerianthidae</i>
6. Muda- ja liivafauna	<i>Bourgetcrinidae</i> <i>Antedontidae</i> <i>Hyocrinidae</i> <i>Xenophyophora</i> <i>Syringamminidae</i>
7. Sammalloomade asupaigad	

IV LISA

Võimalik ohualdiste mereökosüsteemide indikaatorliikide signaaltase määratakse kindlaks alljärgnevalt:

- a) traali ja muu püügivahendi puhul, mis ei ole õngejada: ohualti mereökosüsteemi indikaatorliigina rohkem kui 30 kg eluskoralli ja/või 400 kg eluskäsna esinemine, ning
 - b) õngejada puhul: ohualti mereökosüsteemi indikaatorliigi esinemine 10 konksul 1 000 konksulises segmendis või 1 200 meetri pikkusel segmendil õngejadast, olenevalt sellest, kumb on lühem.
-

Nõukogu põhjendused: nõukogu esimese lugemise seisukoht (EL) nr 21/2016 eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega kehtestatakse eritingimused süvamere kalavarude püügiks Kirde-Atlandil ja sätted kalapüügiks Kirde-Atlandi rahvusvahelistes vetes ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 2347/2002

(2016/C 433/02)

I. SISSEJUHATUS

1. Euroopa Komisjon esitas 19. juulil 2012. aastal nõukogule ja Euroopa Parlamendile kõnealuse ettepaneku. ⁽¹⁾ Ettepaneku eesmärk oli ajakohastada kehtivat määrust, kehtestades süvamere kalavarude püügiks eritingimused. ⁽²⁾
2. ELi sisese ja ELi välise kalanduspoliitika töörühm vaatas 2014. aasta jaanuarist 2015. aasta novembrini kõnealuse ettepaneku põhjalikult läbi.
3. Euroopa Parlament hääletas oma esimese lugemise seisukoha üle 10. detsembril 2013. ⁽³⁾
4. Pärast seda, kui töörühm oli parlamendi muudatusettepanekud läbi vaadanud, võttes arvesse ka uue ühise kalanduspoliitika ⁽⁴⁾ põhimõtteid, koostas eesistujariik Luksemburg kompromissteksti, mis on esitatud dokumendi 5803/5/14 kolmandas veerus ja mis sisaldab dokumendis 15306/15 esitatud tehnilisi ajakohastusi. Selle teksti kiitis heaks alaliste esindajate komitee 11. novembril 2015 ning selle alusel sai eesistujariik volitused pidada läbirääkimisi Euroopa Parlamendiga.
5. Pärast Luksemburgi eesistumise ajal 17. novembril 2015 toimunud kolmepoolset kohtumist ning Madalmaade eesistumise ajal 26. aprillil, 25. mail ning 14. ja 30. juunil 2016 toimunud edasisi kolmepoolseid kohtumisi saavutati parlamendiga esialgne kokkulepe.
6. Euroopa Parlamendi kalanduskomisjoni esimees teatas 13. juulil 2016 kirja teel COREPER I eesistujale, et kui nõukogu edastab Euroopa Parlamendile õiguskeelisel viimistletuna ametlikult oma kokkulepitud seisukoha, siis soovib ta parlamendi täiskogul nõukogu seisukoha teisel lugemisel muudatusteta heaks kiita.
7. Alaliste esindajate komitee kinnitas 20. juulil 2016 lõpliku kompromissteksti eesmärgiga jõuda kokkuleppele. ⁽⁵⁾

II. EESMÄRK

8. Ettepaneku eesmärk oli kehtiva määruse põhielementide (kalapüügilubade kord, andmete kogumine, püügikoormuse seire ja kontroll) ajakohastamine ja parem keskendatus, aruandekohustuste lihtsustamine ning korra täiendamine meetmetega, et vähendada süvamerepüügi mõju ökosüsteemile („kalapüügi jalajälje“ mõiste ning põhjatraaliga püügi järkjärguline kaotamine).

III. NÕUKOGU ESIMISE LUGEMISE SEISUKOHA ANALÜÜS

A. Üldist

9. Nõukogu seisukohas kiidetakse komisjoni ettepanek enamjaolt heaks selles osas, mis puudutab kalapüügilubade korra ajakohastamist, konkreetsete andmete kogumise ja registreerimise paremini vastavusseviimist üldise andmekogumisraamistikuga, aruandluse lihtsustamist ja kontrolli käsitlevate sätete läbivaatamist. Nõukogu lisas siiski paindlikkuse elemendid, et vähendada halduskoormust ning vältida ebaproportsionaalseid meetmeid (vt nt nõukogu ettepaneku artikli 5 lõiget 6, artikli 6 lõiget 2, artikleid 10, 12 ja artikli 13 lõiget 2). Lisaks jättis nõukogu välja ettepaneku vabatahtlikud sätted püügikoormuse haldamise kohta, pidades silmas ühise kalanduspoliitika reformi raames kehtestatud uusi haldamis põhimõtteid, sh lossimiskohustuse kehtestamist.

⁽¹⁾ Vrd dok 12801/12.

⁽²⁾ Määrus (EÜ) nr 2347/2002.

⁽³⁾ Vrd dok 17452/2013.

⁽⁴⁾ Määrus (EL) nr 1380/2013.

⁽⁵⁾ Vrd dok 11141/16.

10. Pidades silmas ühise kalanduspoliitika reformi, mis jõustus alles 1. jaanuaril 2014 pärast parlamendis toimunud hääletust parlamendi esimese lugemise seisukoha üle, ei saanud nõukogu nõustuda teatavate Euroopa Parlamendi muudatusettepanekutega, mille eesmärk oli minna kaugemale ühise kalanduspoliitika uutest süvamerepüügi põhimõtetest (nt muudatusettepanekud 36 ja 37 püügivõimsuse haldamise kohta, muudatusettepanekud 65 ja 66 püügipiirangute kohta, muudatusettepanek 71 süvamereleikide lossimiskohustuse kohta), või sõnastada ümber teatavaid ühise kalanduspoliitika elemente (muudatusettepanek 119 Euroopa Merendus- ja Kalandusfondist saadava toetuse kohta).
11. Komisjoni ettepaneku muutmist silmas pidades tugineb nõukogu parlamendi muudatusettepanekutele „kalapüügi jalajälje“ kohta (muudatusettepanekud 4 ja 55) ning selliste alade kindlaksmääramise kohta, kus esinevad või tõenäoliselt esinevad ohualtid mereökosüsteemid (muudatusettepanekud 42 ja 56). Komisjoni ettepanek kaotada süvamerepüügi puhul järkjärguliselt põhjatraaliga püük, mida parlament ei olnud esialgsel kujul heaks kiitnud (vt muudatusettepanek 62), asendati kolme eriarvamuse ühtlustamise tulemusel koostatud nõukogu seisukohas teatava sätete kogumiga (põhjatraaliga ei tohi ELi vetes ja kaitse eesmärgil süvamere ohualdise mereökosüsteemidena määratletud vetes püüda sügavamal kui 800 meetrit; väljaspool püügialasid toimuva katsepüügi suhtes kehtestatakse ranged tingimused („jalajalg“), millega kaasnevad nõuete rikkumise korral asjakohased sanktsioonid; vaatlejate kohaloleku tõhustamine ning ohualdise mereökosüsteemide võimalikkusele viitavaid liike käsitlevad aruandekohustused; määruse mõju üksikasjalik hindamine nelja aasta pärast).

B. Konkreetsed elemendid

12. Kolmele institutsioonile valmistas erilist muret küsimus vaatlejate kohalolekust süvamereleikide püügiga tegelevate kalalaevade puhul. Selleks et tasakaalustada parlamendi huvi süvamereleike ja püügivahendite mõju käsitlevate kiiresti arenevate teaduslike teadmiste vastu nõukogu huviga kohaldada standardseid kohalolekuparameetreid ja vältida ühe püügipiirkonna eelistamist teiste ees olukorras, kus inimressusse napib, saavutati kompromissi, mis näeb ette vaatlejate kohaloleku 20 % ulatuses ja mis on kohustuslik laevadel, mis püüavad süvamereleike põhjatraalide või põhja kinnitatud nakkevõrkude abil (nõukogu seisukoha artikkel 16). Selle protsendimäära võib pärast komisjoni taotlusel teostatud teaduslikku hindamist kaasotsusmenetluse käigus üle vaadata.
13. Parlamendi ja komisjoniga toimunud kontaktide käigus sattus vaidluse alla määruse geograafiline kohaldamisala. Parlament toetas eeskätt uue korra laiendamist Kirde-Atlandi rahvusvahelises vetes tegutsevatele ELi kalalaevadele, mida reguleeritakse Kirde-Atlandi Kalanduskomisjoni (NEAFC) meetmetega. Nõukogu ei pooldanud seda lähenemisviisi, kuna talle tegi muret samas piirkonnas erinevate eeskirjade kohaldamine ja NEAFCis väljatöötatud konkreetne majandamisalane lähenemisviis, ning juhtis tähelepanu erinevatele kalapüügitavadele. Kompromissi võiks leida, kui valikuliselt laiendada vaatlejate kohalolu käsitlevaid eeskirju nii, et need hõlmaksid NEAFCi vetes tegutsevaid ELi kalalaevu (nõukogu seisukoha artikli 16 lõige 5), kehtestades seeläbi standardi, mis on kõrgem praegu rahvusvahelisel tasandil kohaldatavast. Lisaks nõustub nõukogu jätkuvalt kohaldama NEAFCi vetes toimuva tegevuse suhtes algse turulepääsu määruse sätteid määratud sadamate, teavitamiskohustuse ja kalapüügiloa kohta (nõukogu seisukoha artikli 20 lõige 3).
14. Lõpuks nõustub nõukogu oma seisukohas hindamiselementide paketiga (artikkel 19), mis peaks kaasa tooma üksikasjaliku ülevaate olemasolevatest ja uutest meetmetest ja nende sobivusest varude pikaajalise säilivuse tagamisel, ohualdise mereökosüsteemide väiksema mõjutamise ning paremad teaduslikud teadmised.

IV. KOKKUVÕTE

15. Nõukogu võttis oma seisukoha koostamisel täiel määral arvesse komisjoni ettepanekut ja Euroopa Parlamendi esimese lugemise arvamust.
-

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET